

ความเป็นมาและความสำคัญของบัณฑิต

มัชยมศึกษา เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญและมีผลต่อภาคแรงงานและการเรียนต่อระดับอุดมศึกษามาก จะเห็นได้ว่าการศึกษาในระดับมัชยมศึกษานี้อิทธิพลต่อการวางแผนชีวิตในชีวิตอนาคตของเยาวชน เพราะทางเดินหรืออนาคตของเยาวชนในวันข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับการศึกษาหรือการศักดิ์สิโนใจเลือกศึกษาในวันนี้ของเขามั้ย เป็นที่ทราบแล้วว่ากำลังคนที่ประเทคโนโลยีต้องการมากันนักคือผลเมืองที่มีการศึกษาในระดับกลางหรืออยู่ที่จันทร์ระดับมัชยมศึกษานั้นเอง แต่ทั้งนี้จะต้องให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะเพียงพอที่จะไปดำเนินงานอาชีพอย่างโดยย่างหนึ่ง ให้เป็นประโยชน์แก่ตนและแก่ประเทศชาติได้ จึงเห็นได้ว่าการศึกษานั้นเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาคนที่เดียว¹

ซึ่งจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 นั้น ก็ได้กำหนดแนวทางการผลิตกำลังคนระดับกลาง ไว้ว่า "จะจัดการศึกษาระดับมัชยมศึกษาแบบใหม่แยกสาย โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจและความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม"²

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา ประมาณบทความเกี่ยวกับการมัชยมศึกษา (พระนคร: ครุสภาก, 2513), หน้า 1-3.

² สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 (กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์, 2520), หน้า 15.

การลงทุนทางการศึกษาในระดับนี้สิ่งมุ่งเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว แม้จะพบว่า ประชีวิทยาทางการศึกษานั้นไม่ได้ผลเต็มที่ จากการติดตามผลการพัฒนาการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2518¹ พบว่าสาเหตุของความสูญเปล่าทางการศึกษาที่สำคัญ คือ การสอบตกชั้นและออกจากชั้น (*Drop Out*) สรุปได้ว่าจำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาที่สอบตกชั้นและออกจากชั้นในปี 2518 นั้น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนตน ในส่วนโรงเรียนรัฐบาลมีจำนวนถึง 49,226 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.70 และในส่วน โรงเรียนราษฎร์มีจำนวนถึง 44,493 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.07 สำหรับชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย ในส่วนโรงเรียนรัฐบาลมีจำนวนถึง 27,809 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.97 ในส่วนโรงเรียนราษฎร์ มีจำนวนถึง 12,350 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 53.58 และพบว่า "ภาวะการสอบตกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่า ส่วนกลาง"² จากภาวะความสูญเปล่าทางการศึกษาดังกล่าว น่าจะได้ก็เป็นธรรมดา มีอิทธิพล ขององค์ประกอบของไบ昂นาเกียร์ของกับประสิทธิภาพทางการศึกษาของนักเรียนในระดับนี้

ประสิทธิภาพทางการศึกษานั้นสามารถวัดได้จากคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของนักเรียน ซึ่งสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนนั้นเป็นผลมาจากการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ฯ หลาย ประการ นับตั้งแต่เด็กเกิดมาและเจริญเติบโตในครอบครัวจนกระทั่งเข้าสู่วัยเรียน องค์ประกอบที่สำคัญหลายประการนั้น ได้แก่ คุณลักษณะของนักเรียน คุณภาพของการศึกษา ศึกษาในโรงเรียน กับความสามารถที่ติดตัวมาโดยกำเนิด รวมทั้งภูมิหลังของ ครอบครัวของนักเรียนด้วย องค์ประกอบทาง ฯ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อกุณภาพหรือสัมฤทธิ์ผล

¹ สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กอง แผนงาน, รายงานการประเมินผลการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา 2518, 2520, หน้า 19-35.

² กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, สถิติ ผลการสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2518, 2518, หน้า 18.

ทางการเรียนของนักเรียนในแบบที่มีปฏิกริยารวมกัน หรือเรียกว่าเป็นศักยภาพรวมที่ส่วนกับอยู่ (nested variables)¹

อดัลเชานเดอร์และซิมมอนส์ (Alexander and Simmons)² ได้เสนอรูปแบบของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มขององค์ประกอบ (Input) กับประสิทธิผลทางการศึกษา (Output) ซึ่งเรียกว่า พื้นที่ผลผลิตทางการศึกษา (Educational Production Function : EPF) ซึ่งนิยมใช้กันมากในประเทศไทย ๆ ทั้งประเทศไทยกำลังพัฒนาและประเทศไทยอยู่พัฒนา เพื่อจะช่วยเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ซึ่งจะทำให้การปรับปรุงการศึกษาในโรงเรียนนี้ประดิษฐ์ภาพปัจจุบัน ลักษณะของ EPF จะเป็นดังนี้

$$A_{it} = g\left(F_{i(t)}, S_{i(t)}, P_{i(t)}, O_{i(t)}, I_{i(t)}, U\right)$$

เมื่อ A_{it} เป็นเวกเตอร์เกี่ยวกับประสิทธิผลทางการศึกษา ซึ่งอาจจะรักได้ในรูปของคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียน หรือ ความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ (Social Competence) ความเป็นพลเมืองดี (Citizenship) ความรับผิดชอบ

¹Cronbach Gleser and Nanda Rajaratnam, The Dependability of Behavioral Measurements (New York: John Wiley and Sons, Inc., 1972), pp. 2-3.

²L. Alexander and J. Simmons, The Determinants of School Achievement in Developing Countries: The Educational Production Function, World Bank Staff Working Paper No. 201 (March, 1975), pp. 3-4.

การตัดสินใจด้วยตนเอง ความเชื่อมั่นในตัวเอง หรือ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นที่ส่วนรับปักเรียนแต่ละคน ณ เวลาที่กำหนด

ความกุญแจขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพทางการศึกษาดังนี้ ได้แก่

$F_i(t)$ เป็นเวคเตอร์ของส่วนบุคคลและภูมิหลังทางเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียน ที่สะสมไว้ในเวลา t

$S_{i(t)}$ เป็นเวคเตอร์ของ input เกี่ยวกับโรงเรียน ที่นักเรียน กันที่ i ได้รับในเวลา t

$P_{i(t)}$ เป็นเวคเตอร์ของส่วนของเกี่ยวกับเพื่อน (Peer Group) ของนักเรียนที่สะสมไว้ในเวลา t

$O_{i(t)}$ เป็นเวคเตอร์ของอิทธิพลภายนอกอื่น ๆ (เช่น ชุมชน เป็นต้น) ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนคนที่ i ในเวลา t

$I_{i(t)}$ เป็นเวคเตอร์ของคุณสมบัติประจำตัวที่ติดมาแต่กำเนิด เช่น เขาดันปัญญาของนักเรียนคนที่ i ในเวลา t

และ B เป็นความคาดเดือนที่เกิดขึ้น หมายถึงส่วนที่ไม่สามารถ อธิบายได้

อีก 1 การวิเคราะห์ทางสถิติทางรูปแบบของพัฒนานักเรียน \Rightarrow Multiple

Regression Analysis Technique

ดังนั้นเราจะก้าว้ามีอิทธิพลขององค์ประกอบใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผล ทางการเรียนตามแนวของอเล็กซานเดอร์และชิบอนด์ แท้จริงจะเป็นไปทางด้าน คุณลักษณะของนักเรียน ภูมิหลังทางเศรษฐกิจสังคม และตัวแปรทางด้านโรงเรียนเท่านั้น โดยก็จะมีการวิเคราะห์แบบมัลติรีgression โดยที่การวิเคราะห์ด้วยมัลติรีgression ก็จะ เป็นการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาแบบมัลติรีgression และไม่ใช่การศึกษาเพื่อคนส่วนรวม โดยเฉพาะการศึกษาระดับมัลติรีgression ก็จะเป็นโอกาสให้กับความรู้ในการเข้ารับการศึกษา

ตามกำลังสมพัญญาและความสามารถที่จะส่งเสริมให้เข้าประสมความสำเร็จในการเรียน โดยส่วนใหญ่ได้ให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยมีการสอนคัดเลือก เช้าศึกษาและห้องออกค่ายชั้นเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนในระดับนี้ส่วนใหญ่จะ เป็นผู้มีสมพัญญาและมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ ดังนั้นการที่นักเรียนสอบตกขั้น จำนวนมากหรือการที่นักเรียนมีสมดุลเชิงทางการเรียนแตกต่างกันอาจจะมีอิทธิพลขององค์ ประกอบอื่น ๆ มาเกี่ยวของด้วย เช่น องค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ไก่แก่ ความแตกต่างของวุฒิของครู อัตราส่วนของนักเรียนต่อครู ที่ทั้งสองห้องเรียนต่อ นักเรียน 1 คน จำนวนคนที่ครูสอนใน 1 สัปดาห์ เป็นต้น ดังนั้นจะศึกษาองค์ ประกอบที่เกี่ยวของทดสอบสมดุลเชิงทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมดที่ศึกษาตอนปลายดูบาง

ในปี พ.ศ. 2516 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงได้เริ่มศึกษา "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา" ซึ่งได้สรุปสืบไปแล้ว และการวิจัยเรื่องนี้ก็ได้รับความร่วมมือให้ทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำการศึกษาว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพ และเมื่อทราบตัวแปรเหล่านั้นแล้วก็สามารถนำไปใช้ในการทำนาย (Predict) สัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนได้

จุดเด่นที่สำคัญของการวิจัย

ข้อมูลหมายทั่วไป เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบ
ด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และองค์ประกอบด้าน³
โรงเรียน องค์ประกอบหนึ่งก็คือคุณขององค์ประกอบในทางที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผล
ทางการเรียน และปริมาณหรือขอบเขตที่องค์ประกอบเหล่านั้นรวมกันอธิบายความแปรปรวนของ
ตัวแปรทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมดที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง ในการอธิบายความ
แปรปรวนและการพยากรณ์

จุดมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้าน
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยตัวพยากรณ์จากองค์ประกอบด้านนักเรียน
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยตัวพยากรณ์จากองค์ประกอบด้านเพรียญภูจิตและผู้เชี่ยวชาญในครุศาสตร์
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยตัวพยากรณ์จากองค์ประกอบด้านโรงเรียน
5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้าน
6. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่มาจากองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้าน ในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า องค์ประกอบทั้ง ๓ ประการ อันได้แก่ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน องค์ประกอบทางเพรียญภูจิตและผู้เชี่ยวชาญ และองค์ประกอบทางด้านโรงเรียน นั้น องค์ประกอบหรือกลุ่มขององค์ประกอบใดบ้างมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังคมของกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย และการพยากรณ์เท่านั้น

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ประจำปีการศึกษา 2520 จำนวน 585 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล สำหรับชั้นมัธยมศึกษา ประมาณ ๕๐๐ คน ที่ใช้หลักสูตรประถมศึกษามีศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 เท่านั้น

เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเหมาะสมสมกองการใช้แบบสอบถามวัดสัมฤทธิผลในชั้น คั้งกล่าวควย รวมทั้งบีความราคำหรือผู้ปักกรองของกลุ่มตัวอย่างนั้น และครูหรืออาจารย์ของ กลุ่มตัวอย่าง เหล่านั้นควย โดยพิจารณาถึงความแตกต่างในค่านักเรียนทางค้านเศรษฐกิจ และสังคม และทางค้านโรงเรียนเท่านั้น ซึ่งทั้งนี้มีให้พิจารณาถึงความแตกต่างในค่านความ สามารถทางสมอง เช่น ความฉลาด ความสนใจ และสกิปัญญาของตัวอย่างประชากรแต่ อย่างใด

สำหรับลัมฤทธิผลทางการเรียนที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพยากรณ์นัดอุส่าห์ คะแนนจากแบบสอบถามมาตรฐานวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนพะวิชาคณิตศาสตร์ และ วิชาภาษาไทย ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อทดลองเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ดีๆ

1. ข้อมูลห้องน้ำที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนราคำหรือผู้ปักกรอง และอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน เป็นข้อมูลที่ตอบตามความ เป็นจริง
2. คะแนนลัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทดสอบในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทยนั้นมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
3. วัน เวลา ใน การสอบที่แตกต่างกัน เพียงเล็กน้อยในช่วงของการเก็บ ข้อมูล ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ความจำกัดของการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพียงอย่างเดียว อาจใช้ข้อมูลไม่สมบูรณ์เท่ากับการใช้วิธีอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์ประกอบด้วย
2. ความสามารถทางสมอง เช่น สกิปัญญาและความฉลาด อีกทั้งแรงดึงดูด หรือความสนใจของนักเรียน อาจมีอิทธิพลต่อลัมฤทธิ์ทางการเรียนของตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถสรุปผลได้แน่ชัดเท่าที่ควร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบทางค้านักเรียน องค์ประกอบทางค้านเกรชูนิก และสังคมของครอบครัว และองค์ประกอบทางค้านโรงเรียน องค์ประกอบหรือกลุ่มของกลุ่ม ขององค์ประกอบเหล่านี้ก้านใดบ้างที่มีผลและมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด ตลอดจนถัดไป

2. ทำให้สามารถพยากรณ์ความนักเรียนจะประสบผลลัพธ์ทางการเรียน หรือไม่ จากสมการพยากรณ์ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ของการแนะนำการศึกษา

3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาศักยภาพเด็กอยู่ในโรงเรียน หรือองค์กรมัชยน ศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนแนวทางการบริหารโรงเรียน และการจัดการศึกษาในระดับมัชยนศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่ง- หมายที่ต้องการ ซึ่งจะลดความสูญเปล่าทางการศึกษาได้

4. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ในการหาสาเหตุ ที่เกี่ยวข้องลัมพันธ์กับ ลัมพุทธิผลทางการเรียนของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับลัมพุทธิผลทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถ ในการเรียน หรือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน

นักเรียน

หมายถึง นักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ.5 ปีการศึกษา 2520 โรงเรียนรัฐบาลทั่วประเทศ ทั้งที่เป็นโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

สัมฤทธิผลทางการเรียน

หมายถึง ความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียน ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งได้จากการประเมิน (T - Score) ซึ่งแปลงจากคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนทำได้จากแบบสอบถามมาตรฐานวัดความลัมฤทธิ์ทางการเรียน ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตอนปลายภาคเรียนที่หนึ่งในวิชาคณิตศาสตร์ และ วิชาภาษาไทย ฉบับที่ ๑

องค์ประกอบทางค่านักเรียน

หมายถึง สภาพที่เป็นจริงตามลักษณะของนักเรียน ໄก์เก๊ เพศ อายุ พื้นฐานความรู้ เคิมของนักเรียน การเรียน ชั้นอนุบาล การเรียนชั้น สุขภาพ และสิทธิการขาด-เรียน

องค์ประกอบทางค่าเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว หมายถึง สถานภาพโดยทั่วไปของครอบครัว ໄก์เก๊ อารีพของบิดา รายได้ของครอบครัว การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาและมารดา ขนาดของครอบครัว จำนวนทั้งของบ้าน การใช้สื่อมวลชน ชื่่อໄก์เก๊ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

องค์ประกอบทางค่านโรงเรียน

หมายถึง อิทธิพลทางการเรียนของนักเรียนที่เกิดจากสภาพของโรงเรียน และครูผู้สอน ໄก์เก๊ ขนาดของโรงเรียน พื้นที่ห้องเรียนท่อนักเรียน ๑ คน อัตราส่วนของนักเรียนต่อครู บุคลากร ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน จำนวนคำขอครูที่สอนใน ๑ ลักษณะ

พื้นฐานความรู้ เคิมของนักเรียน

หมายถึง ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของนักเรียนอาจจะเป็นระบบร้อยละ หรือระบบเกรดเฉลี่ย

การเรียนชั้นของนักเรียน

หมายถึง ผลการสอบปลายปีในชั้นใดชั้นหนึ่ง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สุขภาพ

หมายถึง ความสูงและน้ำหนักของนักเรียน ซึ่งจะเป็นลักษณะที่บ่งชี้ถึงสุขภาพของนักเรียน

สมิทธิการขาดเรียน

หมายถึง จำนวนวันที่ไม่มาเรียนของนักเรียน . ได้จาก การศึกษานั้นที่การขาดเรียนจากครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของบิดา

หมายถึง ตัวแปรที่ใช้เป็นเครื่องวัดการดำเนินชีวิตของครอบครัว โดยให้ความสำคัญของอาชีพเรียงตามลำดับ ชั้นของสังคมจากต่ำไปสูงดังนี้คือ

1. อาชีพเกษตรกรรม
2. อาชีพบริการ
3. อาชีพพาณิชย
4. อาชีพอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
5. อาชีพธุรกิจการค้า
6. ประกอบอาชีพส่วนตัวที่ทองคำวิชาชีพ

รายได้ของครอบครัว

หมายถึง เงินรายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่นำมาจุนเจือครอบครัว ซึ่งรวมถึงค่าแรง เงินเดือน ใบสัมภาระ ค่านายหน้า กำไรจากการทำธุรกิจส่วนตัว กอกเบี้ย และเงินปันผล บำเหน็จ บำนาญ ค่าเช่า รวมทั้งรายได้อื่น ๆ

การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน

หมายถึง ภาษาไทยกลางที่มีความรากฐานสืบทอดกันมา โดยจำแนกภาษาที่ใช้พูดที่บ้านออกเป็น 8 ภาษาคือ

1. ไทยกลาง
2. ไทยเหนือ
3. ไทยอีสาน
4. ไทยใต้
5. ลาว
6. 猛烈
7. จีน
8. เขมร

ขนาดของครอบครัว

หมายถึง จำนวนบุคคลทั้งหมดในครอบครัว (ยกเว้นคนรับใช้ และญาติที่อยู่ช่วยครัว)

ลักษณะของบ้าน

หมายถึง สภาพที่คงทางภูมิศาสตร์ของบ้าน โดยถือเอาสถานที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ จำนวนห้องลักษณะความเจริญของห้องกัน แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ

1. เทศบาลนคร
2. เทศบาลเมือง
3. เทศบาลตำบล
4. สุขาภิบาล
5. นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

การใช้สื่อมวลชน

หมายถึง จำนวนวันที่ผู้ปกครองนักเรียนพังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ และดูทีวีภายใน 1 สัปดาห์ โดยจำแนกออกเป็น อาทิตย์ละ 1-7 วัน

ขนาดของโรงเรียน

หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา 2520 ซึ่งแบ่งตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนต่ำกว่า 500 คน
2. โรงเรียนขนาดกลางมีนักเรียน 500-1,500 คน
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียน 1,501-2,500 คน
4. โรงเรียนขนาดพิเศษมีนักเรียน 2,501-3,000 คน

ภูมิของกรุง

หมายถึง ภูมิสูงสุดของกรุงที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนก่อนทั้งอย่าง โดยเรียงลำดับจากภูมิท่าไปสูงคั่งนี้

1. ภูมิ ๒๐.๗. หรือเทียบเท่า และต่ำกว่า
2. ป.๗๙. หรือเทียบเท่า
3. ป.๗๙.สูง หรือเทียบเท่า
4. ปริญญาตรี
5. สูงกว่าปริญญาตรี

ความเห็นของกรุงต่อความสามารถของนักเรียน หมายถึง ขอบเขตที่กรุงประจารัตน์, กรุงประจำวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่เป็นก่อนทั้งอย่าง ประเมินผลความสามารถของนักเรียนก่อนนั้น โดยจำแนกออกเป็น ๓ ระดับ คือ ดี พ่อใช้และ เลว

จำนวนคนของกรุงที่สอนใน ๑ สัปดาห์ หมายถึง จำนวนคนที่กรุงประจารัตน์ของนักเรียนชั้นม.ศ.๕ ของนักเรียนก่อนทั้งอย่าง ทำการสอนในวิชา ทาง ๆ ใน ๑ สัปดาห์